

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Гришук Оксана Вікторівна, народилась 12 жовтня 1977 р. у місті Львові в родині науковців. Українка, громадянка України.

З 1984 по 1994 рік навчалась у Львівській середній школі № 49. Далі, впродовж 1994 - 1999 року навчалась на юридичному факультеті Львівського національного університету імені Івана Франка, який закінчила з відзнакою. З 1999 по 2001 рік навчалась в аспірантурі Львівського національного університету імені Івана Франка. У 2003 р. закінчила факультет післядипломного навчання науково-педагогічних працівників Львівського національного університету імені Івана Франка за спеціальністю "Англійська мова та література".

З червня 1999 року по листопад 1999 року працювала у Львівській обласній раді на посаді консультанта по роботі з депутатськими запитами. З 2001 року працювала на посаді асистента, а з 2007 року – на посаді доцента кафедри теорії та історії держави і права Львівського національного університету імені Івана Франка. З 2009 року працювала на посаді доцента, а з 2011 року по даний час - на посаді професора кафедри теорії та філософії права Львівського національного університету імені Івана Франка.

Проходила наукові стажування за кордоном: Віденський університет (2001 р.), Вроцлавський університет (2004 р.), Люблінський університет (2011 р.)

У 2001 році у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Право людини на компенсацію моральної шкоди: загальнотеоретичні аспекти». У 2008 році у Національному юридичному

університеті імені Ярослава Мудрого захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Людська гідність у праві: філософські аспекти».

Вчене звання доцента кафедри теорії та історії держави і права присвоєно у 2007 році. Вчене звання професора кафедри теорії та філософії права присвоєно у 2015 році.

Забезпечую викладання курсів «Теорія держави і права», «Філософія права», «Практика Європейського Суду з прав людини» та спецкурсу «Принципи права».

Напрямами моєї наукової діяльності є теорія держави і права, філософія права, права людини, правова антропологія, правова аксіологія.

Маю 125 публікацій, з них 97 наукових та 11 навчально-методичного характеру, в тому числі 8 монографій, серед них:

1. Грищук О.В., Рабінович П.М. Право людини на компенсацію моральної шкоди (загальнотеоретичні аспекти): [монографія]. / Грищук О.В., Рабінович П.М. - Львів, 2006. -197с.
2. Грищук О.В. Людська гідність у праві: філософські проблеми: [монографія]. / Грищук О.В. - Київ: Атіка, 2007. – 432с.
3. Грищук О.В., Романинець М.Р. Формування та розвиток ідеї відповідальності людини в праві: [монографія]. / Грищук О.В., Романинець М.Р. – Л.: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2013. – 268 с
4. Грищук О.В., Гелеш А.І. Формування та розвиток ідеї гуманізму в праві: [монографія]./ Грищук О.В., Гелеш А.І. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права 2013. – 288 с.
5. Грищук О.В., Добош З.А. Конвергенція справедливості і права: філософсько-правовий аспект: [монографія]./ Грищук О.В., Добош З.А. –

Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2013. – 268 с.

6. Грищук О.В., Попов Д.І. Застосування природного права при здійсненні судового угляду: філософсько-правові аспекти : монографія / Грищук О.В., Попов Д.І. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2014. – 320 с.

7. Грищук О.В., Соломчак Х.Б. Детермінанти позитивної правової відповідальності людини: філософсько-правовий вимір. – Хмельницький, 2016. – 347 с.

8. Грищук О.В., Заболотна Н.Я. Юридична техніка творення та тлумачення нормативно-правових договорів: теоретико-правовий вимір. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2017. – 214 с.

Під моїм керівництвом захищено 12 кандидатських дисертацій. Здійсненою наукове керівництво 5 аспірантами.

Є членом редколегії журналу “Вісник Львівського університету. Серія юридична”, «Український часопис конституційного права».

Була членом спеціалізованої вченої ради Д 35.051.03 у Львівському національному університеті імені Івана Франка з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук зі спеціальностей: 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних та правових учень; 12.00.09 – кримінальний процес і криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність; Д 35.725.02 у Львівському державному університеті внутрішніх справ з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук за спеціальностями: 12.00.08 — кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право; 12.00.12 — філософія права; спеціалізованої

вченої ради К 64.700.02 у Харківському Національному університеті внутрішніх справ з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень та 12.00.02 – конституційне право; муніципальне право.

Є членом спеціалізованої вченої ради Д 41.086.04 в Національному університеті «Одеська юридична академія» з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук зі спеціальностей: 12.00.04 - господарське право; господарсько-процесуальне право; 12.00.11 – міжнародне право; 12.00.12 - філософія права та Д 35.052.19 в Національному університеті «Львівська політехніка» з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук зі спеціальностей: 12.00.01 - теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень; 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право; 12.00.12 - філософія права.

Мати, Грищук Людмила Анатоліївна (народилася 01.09.1952 р., померла 21.09.2009 р.) – кандидат економічних наук, професор кафедри економічної теорії Львівського державного університету внутрішніх справ.

Батько, Грищук Віктор Климович (народився 27.01.1950 р.) – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, академік АНВО України, декан юридичного факультету Львівського державного університету внутрішніх справ.

Чоловік, Кучма Маркіян Остапович (народився 30.11.1970 р.) – приватний підприємець.

Донька, Кучма Софія Маркіянівна (народилась 11.03.2016 р.).

Мотиваційний лист

Революція гідності відкрила простір для широких реформаційних процесів в Україні, в основі яких лежить віра в цінність людини, її прав та здатність до удосконалення наявних механізмів державно-правового регулювання. В першу чергу це стосується судової влади.

Питання людської гідності як правової цінності і як джерела прав та свобод людини не є новим для мене. Перша моя дисертація була присвячена захисту гідності людини через механізм компенсації моральної шкоди. Друга дисертація була присвячена аналізу цивілізаційних досягнень науки в контексті гідності людини та обґрунтування її основних засад в межах міжнародного (ООН), європейського (Рада Європи) та національного права України.

Тут слід наголосити, що універсальні стандарти гідності людини знайшли своє відображення в актах ООН, зокрема у преамбулах до Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права (1966) і Пакту про громадянські і політичні права (1966), які проголошують, що всі права людини “впливають із властивої людській особі гідності”. З такого формулювання випливає кілька істотних висновків: людська гідність розглядається як джерело прав людини, тобто підноситься на рівень принципу права; людська гідність належить кожному, незалежно від законодавчого закріплення; право людини на гідність впливає з принципу людської гідності. У Європі розвиток механізму захисту людської гідності та прав людини пов’язують з прийняттям Конвенції про захист прав людини і основних свобод (1950) та з діяльністю (прецедентним правом) Європейського суду з прав людини. Так, ст. 3 Конвенції зазначає, що нікого не може бути піддано “катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню”.

Мною досліджено весь науковий потенціал, який стосується захисту

людської гідності та прав людини у філософії, теорії права, на міжнародному рівні (зокрема у практиці Європейського суду з прав людини), а також на національному рівні (зокрема у практиці Конституційного суду України). Особливо слід підкреслити цінність рішення Конституційного суду України від 2 листопада 2004 року (справа про призначення судом більш м'якого покарання), де міститься роз'яснення принципу верховенства права. Зокрема вказано, що одним з проявів верховенства права є те, що право не обмежується лише законодавством як однією з його форм, а включає й інші соціальні регулятори, зокрема норми моралі, традиції, звичаї тощо, які легітимовані суспільством і зумовлені історично досягнутим культурним рівнем суспільства. Всі ці елементи права об'єднуються якістю, що відповідає ідеології справедливості, ідеї права, яка значною мірою дістала відображення в Конституції України.

Вищезазначене розуміння права знайшло відображення у сфері моїх наукових інтересів і проявилася через утворення наукової школи, в межах якої мною і моїми аспірантами було досліджено ціннісну основу і наповнення права, принципів права. Було проведено більше десяти досліджень проблем гуманізму, відповідальності, справедливості, рівності, демократизму, правового ідеалу, правового порядку, а також особливостей застосування природного права при здійсненні судового угляду. Фактично конкретизовано, поглиблено ті ідеї, положення, концепти, які були вироблені мною в докторській дисертації.

Вважаю, що напрацьований науковий потенціал може бути корисним для роботи у Конституційному суді України та дасть можливість ефективно брати участь у вирішенні питань відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень), що, в кінцевому рахунку, є питанням захисту прав людини та людської гідності.

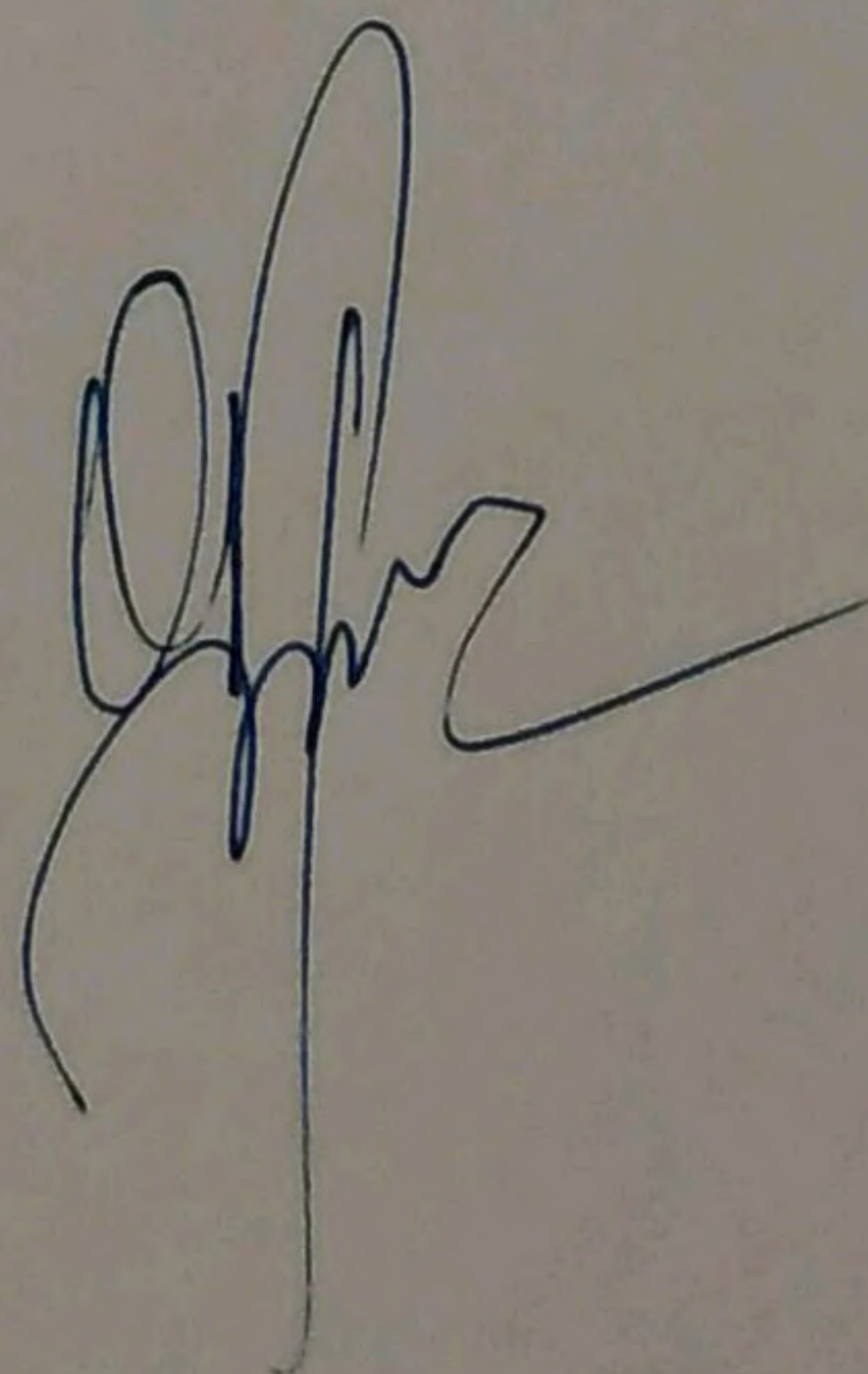
Крім того хочу зазначити, що яскравим свідченням демократизації

всіх суспільних процесів сучасної України є удосконалення системи виборів і призначення до Конституційного суду України. Курс керівництва держави яскраво проявився у зміні засад призначення і виборів суддів Конституційного суду та появі інституту конституційної скарги в Україні. Це яскраве свідчення впровадження теоретичних концептів а також ідей Революції гідності в правову практику.

Зокрема, концепція гідності людини через інститут конституційної скарги набуває практичної ваги, коли кожна людина має право звернутися до Конституційного суду для вирішення питань про конституційність законів України у випадку, коли вона вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України. Фактично це дасть можливість побачити як суди застосовують закон, а це є вагомий інструмент захисту людини, її прав від сваволі держави.

Особливу довіру викликає персональний склад комісії, куди входять відомі і визнані фахівці правники, провідні конституціоналісти, а також міжнародні представники. Це дає надію на справедливий відбір кандидатів на демократичних засадах та ефективну майбутню роботу Конституційного суду України, як важливого інструменту захисту прав людини.

23.10.2017р.

О.В. Грищук